

gaa ud til Befolkningen: det vilde blive uopffigelige Penge til 4 pCt., og det saae jo saa meget deilig ud. Jeg tror ogsaa, at Overformynderiet har faaet en Fornemmelse af, at det nu begynder at knibe, og at de navnligovre hos os i Nørrejylland ville have ondt ved at faae Pengene ud. De ere nemlig paa egen Haand gaaede saa vidt, at de have sagt, at naar den enkelte Laansøger vil komme og andrage derom, kan han nok faae Lov til at blive i Bøndernes Brandkasse — saaledes kaldes i Almindelighed de mindre Landeieendomsbesidderes Brandkasse — foreløbig i det Mindste — man veed jo ikke, hvor længe det kan vare. Bestyrelsen har givet tilkjende, at den enkelte Laansøger nok kunde have Lov til at blive i denne Brandkasse, som er sanktioneret af Ministeriet, og som staar under den høitærede Justitsministers specielle Opsigt. Men jeg maa sige, at det forekommer mig at være et stift Stykke at byde os, at vi skulle spørge om Forlov til at blive i eller træde ind i den Kasse, som staar under Justitsministerens specielle Opsigt. Altsaa for Tiden er man fra Overformynderiets Side gaaet saa vidt, at det har tilladt os, naar vi ville andrage for hver enkelt Gang, at gjøre os Haab om at faae Laan af Overformynderiets Midler, selv om vi ere i denne Brandkasse, og det kommer vel af, at de ere bange for ikke at kunne faae Pengene laante ud paa anden Maade. Men naar det forholder sig saaledes, som det i Dag er blevet fremdraget af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at Laanene kun udbydes i Portioner paa 50,000 Kroner og derover, og vi veed, at der er tusinde og atter tusinde Bønder og mindre Eiendomsbesiddere i denne Brandkasse hos os i Jylland, og at der Aar for Aar bliver flere, saa forekommer det mig rigtigt nok, at det ser ud, som om vi Bønder og Besiddere af smaa Landbrug næsten skulle være udelukkede fra at kunne faae Laan af Overformynderiets Midler. Det er derfor, jeg vil stille dette Spørgsmaal til den ærede Justitsminister, nemlig, hvorvidt han, der kjender denne Brandkasses Love og Statuter og hele Virkemaade — og han har jo kjendt det i hele den Tid, han har været Justitsminister, og veed, at der ikke kan gjøres nogen Forandring i Love og Vedtægter ved denne Brandkasse uden med Justitsministerens Billigelse — ikke skulde være tilbøielig til at lade det komme dertil, at de Administrationsgrene, der ligefrem staa under den høitærede Justitsministers specielle Tilsyn, i dette Tilfælde Overformynderiet, kunne faae den almindelige Generalregel, at der ikke skulde spørges, for hver enkelt Gang

der er Tale om at beholde et Laan eller faae et nyt, om den Bedkommende er i de mindre Landeieendomsbesidderes Brandkasse. Thi naar det skulde vise sig, at vi, saaledes som den ærede sidste Taler omtalte, kunne komme overfor den Situation, at det ikke var muligt for Bestyrelsen af Overformynderiet at faae 4 pCt. af Pengene, hvem skal saa bære Tabet, særlig naar Grunden er den, at mange af de Embedsmænd, som staa under Justitsministeriet, handle paa egen Haand lige stik imod den ærede Ministers Optræden, saaledes som vi kjende den fra hans Forhold til Bøndernes Brandkasse? Jeg spørger altsaa den ærede Minister, om vi ikke kunne gjøre os Haab om at faae en Generalregel, saa længe han ikke finder Anledning til at stride ind imod denne Brandkasse, om, at Overformynderiet uden videre har Lov til at laane ud til Folk, som have forsikret i denne Kasse. Det er soleklart, at naar vi skulle have alle disse Omsvøb og Dikkedarer, er det intet Under, at Pengene ikke kunne blive laante ud til de Besiddere, som kunde ønske dem, og som have de bedste Panter. Og jeg skal minde den ærede Justitsminister om, at disse Laanebestyrelser, som vi have i Jylland i adskillige Amter, drive Politik rask væk, saa at Folk, naattet de have de bedste Panter, naar de ere i denne Kasse, som den ærede Minister har anerkjendt, ikke kunne faae Laan, og at Overbestyrelsen for Overformynderiet i Kjøbenhavn meget godt kjender dette Forhold. Det beder jeg den ærede Minister være opmærksom paa. Det er dette Spørgsmaal, som jeg altsaa nu nærmere har motiveret, der har givet mig Anledning til at slutte mig til de gode og praktiske Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har rettet til den ærede Minister, og jeg slutter med at sige, at jeg stiller mit Spørgsmaal saa meget trostligere, som jeg veed, at den ærede Minister ikke har indtaget nogen uvillig Holdning overfor den nævnte Brandkasse, som staar under hans specielle Opsigt, og som han har kjendt, saa længe han har været Minister.

Schiøtz: Jeg kunde have frafaldet Ordet efter de Foredrag, der ere holdte af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buff). Naar jeg alligevel tager det, er det for at udtale, at det efter min Mening er absolut nødvendigt under de nuværende Forhold at fremme Loven. Jeg kan ikke indse, hvorledes Overformynderiet skal blive af med den Kapital, det ligger inde med, hvis vi ikke fremme Lovforslaget hurtigt og helst saa